

vet om. Og vi behøver jo ikke at slingre op til Hørsholm og gå ind på DONG's hovedkontor for at finde ud af, at der var en overvæltningssklausul i Nordsøen.

Så det der med, at man skal til Langbortistan, den holder ikke.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne tilbage til kvoterne. For hver gang vi diskuterer regeringens kvotepolitik – ministeren har jo fuldstændig ret i, at kvoterne er omdrejningspunktet i hele klimapolitikken; så langt er jeg meget enig med ministeren – så er det hensynet til arbejdspladserne, hensynet til erhvervslivet, hensynet til beskæftigelsen, som ministeren fremhæver gang på gang.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant at få ministeren til at bekræfte, at den såkaldte Kyotostrategi, regeringen har lagt, i praksis betyder, at den regering, der måtte sidde i 2006, skal finde besparelser på CO₂ i størrelsesordenen 20 mio. t på 3 år. Hvis ikke man regner vedvarende energi med, skal man altså enten købe 20 mio. t i udlandet, eller man skal spare 20 mio. t.

Kl. 12.00

Kan ministeren på nogen måde løfte sløret for, hvordan regeringen forestiller sig, at den regering, der må sidde om 2 år og skal lægge en langsigtet plan og skal finde 20 mio. t på 3 år, skal klare det, når man ikke tør sige sandheden, nemlig at de skal findes. Derfor er det tidsperspektiv, der ligger i regeringens udspil på det her område, virkelig skadeligt for erhvervslivet og beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at vi jo udmærket kender tidsplanen. Jeg har selv bekræftet, at de bindende planer starter i 2008. Nu skal vi have det her kørt ind i de danske virksomheder, så man kan håndtere vores kvoter, og så må vi drage de erfaringer, vi kan fra da af.

Nu er det, som om hr. Martin Lidegaard vil sige, at ministeren alligevel er imod den vedvarende energi. Det er ministeren ikke. Jeg synes, det er en god aftale, der er indgået den 29. marts på det her område. Der er innovation, der er formentlig arbejdspladser på Vestkysten i den her aftale, selv om det skal i udbud. Det forventer jeg.

Hertil kommer, at vi har valgt ikke at stramme løkken hårdere omkring halsen på danske virksomheder i en verden, hvor vi kæmper om at bevare vores arbejdspladser i Vesteuropa.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg bebrejder faktisk ikke ministeren og regeringen i denne her omgang, at man ikke strammer løkken hårdere over for erhvervslivet, men jeg bebrejder regeringen, at den så ikke i det mindste har et alternativ i skuffen, at den har en eller anden vag forestilling om, hvor den så vil finde de 20 mio. t. For uanset hvordan man skal finde 20 mio. t, så er det noget, som tager tid, og som man skal indstille sig på.

Lad mig tage et eksempel. Vi mener jo, at transportsektoren kan bidrage, det mener i øvrigt store dele af erhvervslivet også, og vognmændene selv tigger og beder ministeren om at indføre en vejskat, så man har samme konkurrencevilkår som andre steder i Europa. Der kan vi hente noget.

Men det er lige så indlysende, at hvis man vælger at indfase alle de tiltag på energibesparelser, der skal laves, på 3 år, så gør det da klart mere ondt på et erhvervsliv, end hvis man lagde et 10-års-perspektiv. Det, jeg bebrejder regeringen, er, at der ikke er nogen strategi, og at man vil vente til 2006 med at lave den. Vil ministeren dog ikke bekræfte, at 3 år til at hente 20 mio. t er meget kort tid?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Så vil jeg gerne sige til hr. Martin Lidegaard, som mener, at vejskatten skulle være noget af det, der kunne bruges, at vi har valgt ikke at pålægge vores erhvervsliv nye skatter og afgifter.

Lad os nu bare tage et erhverv, gartnerierhvervet, der er i dyb, hård konkurrence hver evig eneste dag på de europæiske markeder. Gartnerisektoren har masser af mennesker ansat uden en studentereksamen. De skal transportere alle deres planter sydover, det er altså en eksportsektor. Det vil så sige, at den enkelte gartner skal til at betale mere for at få transporteret sine varer ud af landet. Er det noget, der skader konkurrenceevnen, eller noget, der gavner konkurrenceevnen? Det skader konkurrenceevnen.

Det her er en balance imellem miljø og bevarelse af vores danske eksportarbejdspladser, så jeg tror ikke på vejskatten. Jeg er ikke i tvivl om,